

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:		Felolós szerkesztő: Fehér János. Főmunkatárs: Révész Lajos.		Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint. Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezéül minden megkezdett szónál 50 kral. több.	
Égész évre	4 frt	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.		Lapunk számára hirdetések elfogad a „Kultur ügynököd és a Magyar Távir. Iroda” hirdetését Irádajk Budapest, Gránatos-utca 1. szám.	
Fél évre	2 „	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címeze Turóc-Szt.-Mártonba küldendők			
Negyed évre	1 „				

Ezer év.

Az 1896-ik év május 2-ika örökké nevezetes marad a magyar nemzet történelmének lapjain. Egy dicsőségben és szenvedésekben gazdag ezredév zárult be mögöttünk és átléptük egy új, jövőndő eseményeiben előtünk ismeretlen ezredév küszöbél.

Ezer év! Megáll a gondolat és nagyot dobban a szív e rendkívül hosszú idő kimonodásában. Ezer év a világtörtélemben is számot tesz; nagy korszakok, nagy eseményei töltik ki széles keretét; nemzetek keletkeznek és mulnak el, hatalmas államok romba dőlnek és a földdel egyenlővé lett romok fölött új eszméket hirdet.

És ez a maroknyi magyar nép átél ilyen ezer évet. Körülötte veszték, pusztultak a régi szomszédok; fennállása óta nem egyszer nyert új alakot Európa térképe, de a magyar nemzet itt, a négy folyam partjain, a Kárpátok által szegélyezett völgyben, ezer veszéllyel megküzdve, megélt és gyarapodott.

Magyarország ezer éves fennállásának emlékére rendezett ünnepségeinket május 2-án megnyitotta az apostoli magyar király, május 3-án pedig halálát adott Magyarország biboros főpapja a Gondviselésnek, hogy hazánkát ezer esztendő véres viszonyosságain keresztül megtartotta. Könyörgése felszállt az Egek Urához, hogy adjon a magyarnak boldogabb jövőndöt.

De annak a magaszatos nemzeti ünnepnek, mely e hó 2- és 3-án kezdetét vette az ország fő-és székvárosában, a mai napon visszhangja kél széles e hazában; nincs magyar szív és hazáját hőn szerető polgára e hazának, kál el nem árasztana a közörm a mult napok halása alatt.

Milliók imája mond ma forró halát a Mindenhatónak azon kegyelemért, hogy az

elmult ezer év viharai közt nem engedte elpusztulni a nemzetet s megoltalmazta e hazát szerető atyai gondviselésé.

Idegen nyelvű népek közé ékelve, idegen befolyásnak kitéve ezer év viszontagságai közt fenntartotta magát s él e nemzet e hazán; él pedig úgy, hogy megőrizte a mai napig ősi hazájából hozott nyelvet, szokásait, erkölcsét, szóval nemzeti jellegét.

Hála, egy nemzet halálaja száll ég felé a mai napon eddigi fennmaradásunkért, de még forróbb halával tartozunk a Gondvislésnek, hogy ezer év mulva is nem kiélt, enyészetnek induló, hanem a további fejlődéshez erőltő duzzadó nemzet vagyunk, oly hittel és bizalommal, hogy a magyar nemzet dicsőségének fénypontját még nem hágtá túl.

Epedő imádság száll ég felé a napon azért, hogy annyi bel-és külelenség ármánykodása dacára, számára nézve is, soha sem voltunk annyira mint ma. A magyar nyelv, nemzeti szellem és kultúra ezer év alatt nem érvényesültek soha annyira a hármás halom és négy folyó országában, mint napjainkban.

A művelt és hatalmasabb államok és nemzetek tisztelettel és elismeréssel, rokonszenven üdvözlik a nemes és lovagias magyar nemzetet, melynek kilencszáz éves trónján oly uralkodónak fejtő övezi szt. István koronája, kinél alkotmányosabb királyunk sohasem volt. Ferenc József király és felséges neje Erzsébet, minden igaz magyar szív őszinte, hódoló tiszteletét és legodaadóbb, a hazáért és nemzetért minden áldozatra kész szeretetét bírják.

A magyar nép az ő nagy és jó szívével, most is, mint az elmult ezer éven át, keblére öleli más nyelvű testvéreit. Az éltevédekre, s elcsábítottakra nem haragszik, a megtérő bűnösöknek mindenkor őszinte jobbát nyújtja. És most sincs egyéb szava hozzájuk, mint dokumentálni: Nézzetek ide! A ti beszédek kába! De elnézzük, elfeledjük.

Egy ezredév tanúságai állanak mögöttünk; okuljunk létevéseinkből! A szeretet, a hazafias egyetértés áldó szelleme szentelje meg mindnyájunk szívét.

Az új ezer éveknek most feltűnő hajnala legyen egy hosszú, boldog nemzeti jövő hirtetője!

Testvéri csókot adva, baráti kezet nyújtva, kívánjuk a nemzet mai országos ünnepén, hogy a Gondviselés árássza ránk, e hazza minden fiára, bő áldásait. Irtsa ki a gyűlölködés és visszavonás rémeit.

Pánszláv nézetek a milléniumról.

A »Narodnie Noviny« f. évi 98-ik számában »Ünnepélyesen s keményen« cím alatt vezércikket közöl, melyben millenári ünnepségeink fölött elkeseredetten palcat tör s ünnepélyes óvast emel az »Hűle eljárás ellen. Különben az óvas már csaknem ismétlése annak, mely a N. N. f. évi április 30-iki számában, úgyszintén a román »Tribuna«-ban, és »Gazeta«-ban, »Francia«-ban, továbbá a szerb »Zastava«-ban egyidejűleg május 1-én látott napvilágot. — A cikk különben így hangzik:

A három testvér-nemzet nemzetiségi vezérferfiái személyes érintéssel, komoly tanácskozások s kölcsönös élelnek eszmecseré után határozta: el ezen ünnepélyes óvast s megszerkesztették a szövegét. Ehhez ragaszkodunk, — még pedig ünnepélyesen és szilárdan — kötelességünk, mert bele vannak véve igen komoly, fontos, kardinalis elvek, melyeket magacva tenni önként kötelessége minden igaz román, szerb és tót! A nemzetiségi jellegéből kivetkőzni, nemzete tekintélyét s tiszteletreméltóságát megtagadni nem akarja. Sokat vétketnek velünk szemben a még iránylag boldog időkben is, a világ béke esendjében, minden a németek, magyarok és a zsidók hatalmanak, előjogainak, szabadságuknak, sőt teljes önakaratuságuknak és egyenlőse a legszebbnek értek. Sokat vétketnek, hogy már emírtani is borzasztó! Szégyelünk kellene magunkat, hogy annyit tudunk tűrni, hogy szenvedéseinkben oly törel és a nyers és dőllyős erőszakkal szemben annyi türelmet tanusítottunk. De az mind kevés volt. Megjött az 1896-ik év, a melyben a legnagyobb kegyetlenségre adták magukat: hivatalos határolmal, az országgyűlés, a »Fennadási és az egyház tekintélyének latbeadásából kényeszerinti bennünk, hogy örüljünk künjaink, nemzetiségünk s anyanyelvünk megpörtésén, nemzeti létjogjait sanyargatásain s a Magyarföld szinéről való rig óhajított kiirtalások fölött! Nyilatkozatunk nem egyébb a hű nemzeteken elkövetett daemioni kegyetlenségek okortá fájdalom-kiáltásnál.

Éz különben egyttal hazafias figyelmeztetés, hogy az országot a sikerektől földagádt, dőllyős buszkeségűlt feltelzett fejek vezetik — szerencsétlenségbe

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRGÁJA.

Boldizsár bácsi milliói.

Irtá: Gottier Lajos.

A Sövényesek nemes családjában roppant főháborodást keltett, mikor Sövényes Lajos azt a hallatlan vakmerőséget követte el, hogy színésznőt vett feleségül. Egy fővárosi operett primadonnát, a kinek ráadásul még ősei sem voltak. Sövényes Endre cs. és kir. kamarás (a kinek felesége valóságos született baronesz) legjobban megbotránkozott ezen a dolgon. Ő egyszerűen képtelenségnek tartotta, hogy valakinek kedve legyen úgy házasnódi, hogy a házasságból születendő gyermekek ne lehessenek cs. és kir. kamarások. Hát mit ér akkor az egész házaset, ha az embernek annyi öröme sincs benne, hogy kamarásokat neveljen? A kiterjedt család többi tagjai, többé-kevésbé, föl voltak háborodva a Lajos házassága miatt, de még elég idejük sem volt arra, hogy tiszteségesen kibotránkozhattak volna magok, mikor olyas valami történt, mely még közelebből érdekelte mindnyájukat. Az t. i., hogy Sövényes Boldizsár, a ki immár 83 telet látott, anélkül, hogy még ez ideig megnősült volna és körülbelül két milliói állott, egy szép napon tudatta szeretett unokahugai és öccsével, hogy megmondolta a dolgot és azt a végrendeletet, melyet tavaly az egész család jelenlétében fölolvá-

sott és mely szerint egyenlő mértékben osztotta volna föl vagyonát közöttük, megsemmisítette, hogy másikat írjon. Mikor ezt közölte az érdeket felekkel, egyttal mindnyájukat meg is hívta magához, a szt. almásdi kastélyba, a közelgő husvétii ünnepekre.

Nb. Az öregnek semmi különös oka nem volt arra, hogy végrendeletét megváltoztassa. Csupán szeszélyes, önző maliciaja készítette rá, hogy gyötörje véle rokoni, kizó bizonytalansággal tartva őket a fölött, hogy ki lesz hát a milliók öröke? Mulattatta őt, hogy az a büszke faj, a beösvényi Sövényesek nemes fajtája mennyire megalázkodik az arany borju előtt.

Négy fivére volt, kik évekkel ezelőtt haltak el s ezeknek a gyermekei képezik a jelenlegi Sövényes családot. Még pedig következő sorrendben:

A legidősebb fivér két gyermeket hagyott hátra, az egyik Sövényes Muki, a ki dacára, hogy már negyvenötödik évet tapossa, még mindig csak Muki és soha sem is lesz belőle Nepomuki szt. János. Ő sem vette még föl a házasság szentségét és ha kérdik tőle, miért nem nősül, különféle rossz viccekkel szokott reá felelni, melyek nála állandóan raktáron vannak. Különben kedves fiu, a kiben a Sövényesek hagyományos göggyéből semmi sincs, nagy bosszuságára hughának, özv. Murahátnának — szül. Sövényes Borbála — a ki pappant előkelő hajlalmú és két jól nevelt szőke leányával egytt aspirál a nagybácsi vagyonára. Az idősebbik leány Judit, az ifjabbik Gabriella.

A második fivér fia: Gábor, huszárőrhádnagy. Olyan mint a többi huszár, a kik nyalka fekete bajuszban kezdődnek és csengő-bongó sarkantyutárcájban végződnek. S ezen tulajdonságai mellett nem utolsó érdeme az sem, hogy neki magának van annyi adóssága, mint a többi Sövényesnek összevéve. Persze, hogy szert kártyazni is, dacára, hogy játékról való fogalmatlanságban szenved s e miatt folyton veszít.

A harmadik fivér Lajos fiat hagyta utódul, a ki nyílt szívű, józan eszű, egészséges gondolkozású ember léte, szembe mért szállni az előítéletekkel és volt bátorságát szerelmeiből megköszölni, a miért a familia peratót kiáltott fejére.

A negyedik fivér utódja Sövényes Endre, a kinek kamarási méltósága, barones felesége és egy öt éves fia van, a ki a forrón szeretett nagybácsi tiszteletére Boldizsár nevet kapott, a szent keresztésben.

Ezek tehát mind összegyűltek az almásdi kastélyban, Lajos kivételével, ki ezuttal nemes rokoni társaságát mellőzve, előnyt adott egy mézesheleti kejtutazásnak a Rivierán.

Máskülönbe is jól tette, hogy nem jött a kastélyba, mert a hangulat igen ellene volt. Murahátné kisütötte, hogy Boldizsár bácsit semmi más nem indíthatta végrendeletének megmástására, mint az a »hallatlan botrány«, a mivel Lajos a családot vérg sértette.

Az ünnepeket legszorosab család körben töltöttek, az almásdi kastélyban. Másodnap delután öt ülnek

és romlásba. Rémtől diszharmonizálja ez az ügyesen összeállított hangversenynek, melynek mérhetetlen költségeit mi is viseljük.

Nyugodt s komoly megnyilatkozása ez a valónak, hogy mi még mindig, mint egészséges, egymást cserben nem hagyó, teljes jogú nemzetek létezők. Unnepélyes kijelentése ez annak, hogy miként nincs és soha sem is lesz utalatos öngyilkosságra kedvünk, s azt senki, de senki akaratából el nem követjük, akként van erős, és semmi, de semmi által meg nem törhető férfias akaratunk tovább is, mint teljes jogú, különálló, individualis, tényleges s reális nemzetek — élni, mely nemzetek saját édes anyanyelvüket, nemzeti létjogukat s érzelmeiket utolsó csepp vérig védelmezni fogják s e tekintetben semmiféle hatalomnak magukat alá nem vetik. Hajlandók vagyunk belátni, hogy az úgynevezett millenáris ünnepekben minnek van értelme. Van alapja például a magyar nemzet szerencsés, szabadsága, nemzeti felvirágzása, fejlődése, s haladása fölötti örömeinek.

Belátjuk, hogy egyrészt van mit jubilálniuk. Az Isten bőkezű volt a magyar nemzet iránt, elvárta az ő bőséges áldásával. Urai sajátjainak, senki nem undokítja édes anyanyelvüket, senki nem fosztja meg nemzeti létjoguktól, sőt ellenkezőleg, óriási országos segély-eszközök minden pillanatban készen állanak előttük. Színházai, múzeumai, akadémiájuk, operájuk, palotái, felső- és középiskolái, egyetemük, műgyegetük s egyéb a tudományok szentelt speciális csarnokai vidáman pompáznak a tiszta tavaszi napfényben. Áldozat nélkül fejlődik modern fővárosuk s koncentrárija nemzeti örökeit. Nyelvüknek korlátlan joga van, a hol az ország bármely polgárának nyilvános ügyéről szó van.

No hát emelly indokolt az ő örömeik, és mi nekünk eltasztottaknak, mezteleneknek és éheseknek, van annyi nemeselelkűségünk, hogy elismerjük örömeik indokoltágát és öntelentül szemléjük nemzeti szerencsájuk gyöcsölését: Azonban nem ismerhetjük el örömeiknek azt a részét, mely az úgynevezett milleniumi ünnepekre vonatkozik, a mely bennünket a nem magyar nemzetségeket egyes-egyedül sértetgen, megalázni s megbecsületlenül hivatott hungumog alapszik. Így az egész, az úgynevezett fegyverrel eszközölt honfoglalás címe s történelmi alapja nem egyéb történelmi hungumog, mely vén banyáknak s éretlen gyerekeknek való. Mi az ilyen honserzést tagadjuk, hazugságnak s ábrándnak nyilvánítjuk s e tagadásunk ellenében nem létezik egyetlenegy bizonyíték sem, csak az, hogy: arról álmódzott az a banya, miről éppen akart.

Históriai hungumog az is, hogy az alapított államot kizárólag a magyar faj tartotta volna fenn, a miért a milleniumi szédelőg program a mult őssze dicősegeit, a harci éretyeket, a hon védelmét, kultúráját s politikáját egyedül e fajnak viadikálta. Midőn nehéz idők jártak, veszedelmek s bajok érték a hazát, szenvedtünk, vért ontottunk s haltunk, még pedig a fanyatyalan nagyobb számban, mint a száma névze sínyabb magyar törzs. Mi, a mi multunkat, bűsünköt s atomított vérünket semmiféle törvény, semmiféle millenium és semmiféle hungumog által eldiputálni nem engedjük és mind ezen történelmi hazugságokat és szédelőseket pörnek és bünek vesszük, mi a legközelebbi egészséges légrám elűz a hazug pokol fenekére, a honnan valami szerencsétlen számmal, az ámítás s irigység szele kergethetette. Az úres babok és értelem nélküli szavak előttünk izléstelen, mezebbi lovakok, miknek számára tölünk tisztelget akartok kérészakolni! A ki akarja, higye, akár a kofta-madarat, hanem mi tisztas és éret-eszü emberek nem adunk hitelt honi vízőzőn előtti honfoglalási rabló-históriáknak s rémregéknek. Ilyesvalamire kényszeríteni nem lehet senkit. Nem ismerhetjük el másod sorban a milleniumi hungumog modern oldalát, mely oly nyilvánvaló, hogy csak a vak nem veszi észre. Igazságtalanság s nyilvános hazugság, hogy mindaz, a mi a pesti városfőletben s egész Pesten műveltek, tisztán egy fajnak, egy törzsnek: a magyar törzsnek érdeme.

mindnyájan a tágas, világos ebédőben. A nagybácsi a kandaló előtt kényelmesen belé temetkezve egy vén karosszékre, bámul a tűzbe, hogy válik izzó parassza egy-egy hatalmas hasából, szelid melegt terjesztve a szobában, míg kivülről hideg tavaszi esz pacskolja az ablakablakot. Az öreg néha fölnez a tűzből s bizonyos fehér szemöldökei alól fűrkészve tekint szét a társaságon, szűró fekete szemével.

Murahátné kezimunkával ul egyik ablak melyedésében. A huszár halkan sutog Judittal, amint összehajtat kipirult szép fiatal fejeket, a kis asztal fölött. Muki a kamarassal piketöröz az egyik sarokban, míg a báróné és Gabriella Elisinger-fele ruha minták fölött tanakodnak. A kis Boldizsár pedig a puha szőnyegen játszik a földön. (A kire az öreg egy gyenge pillanatában azt találta mondani, hogy »kedves kölyök«. Muki pedig azzal toldotta meg, hogy »Igen, csakhogy határozottan több benne a kölyök, mint a kedves«).

A két kártyázó egyhangú anzóglását kivéve, nem beszél egyik sem, míg Murahátné meg nem szólal. Alkalmassan hitte az időt egy kis puhatolásra s szelid folhaborodással hozza szóba Lajos hazaságát.

— Csak téged sajnallak. Bódi bácsi — így végzi szavait, — hogy ilyet kellett megéredni!

Az öreg cinikus mosolyal néz hűg arcába, miatlant csontos két kezét összekulcsolja ölében, a nélkül hogy egy szót is szólana. A hangulat meglehetősen nyo-

Csak egy kicsit kellene megvárunk az a magyar és magyarón mázat, melylyel ott mindent bevontak, és előtűnnek a dolgok a maguk természetes valójukban. Meglátjuk ott tulajdon kezünk s eszünk munkáját, jogtalanul úszva idegen lobogók alatt. Az ilyen kulturális rablás (pirateria) nem hoz egy nemzetre sem tiszteletet. Minden nemzet kell, hogy éjjen saját életmódján, s lélegezzen saját tűdjével! Mi nem tagadjuk el a magyaroktól, a Magyarországot consolidálását célzó közös műben az őket megillető becsületet hozzájárulást, de a mi részünk nem engedjük elszaniszirozni.

A szláv kéz és ész, szláv és román munka és mult meglátszik az egész pesti kiálltáson s az egész Pesten, csak a buta turista nem veszi azt észre. A cseh reneget Liebscher, a ki ott cseh ecsettel boszniai és hercegovinai tanulmányokat állt ki, nem az egyedüli »kölcson-kért« magyar.

Mindenben, kivéve azt, mit német vagy zsidó hozott oda, tehát mindenben a mi ott eredeti magyarunk mondható, s földünk productuma, népünk munkája: nekünk is van, még pedig óriási részünk. Minden: vidékek, szokások, építészeti várak, lakházak stb. kiállítását s egyáltalán az egész képet szlav szellem lengi át; a zsidó csak pénz és impertinens túlzást szolgáltatott hozzá. Nem hiába nyitják meg a hungumilleniumot schabeskor s az iskolára is nem hiába parancsoltak rájuk, hogy azt ugyancsak schabeskor ünnepeljék meg. A mi a milleniumon eredetnek mondható, a mi kizárólag a kormányának s manapság uralkodó after-magyar, illetőleg magyarón-partnak tulajdonítható, — miként azt maga Jókai a »Neue Freie Presse« vezércikkében is dokumentálja, — az: az országnak, nemességének s népének odalobása a nemzetközi bandának, fölfalás végett, annak a bandának, amely megrohanta a hajdani Hungariát, rosszabbul, mint valaha Egyiptomot, a Holtenger vidékét. Igenis, ez speciális s eredeti magyar, ez még nem adta elő magát! Mint alacsony rabszolgák csúsznak az aranyborjú lábaihoz, a mely pedig szivesen bög dicsühymust Árpádnak is, habár csak néhány évvel ezelőtt hajtották ide Kolomea, avagy Berdichevőt.

Schabesi ünnepek, schabesi gezeres, schabesi triumpf! Mi némán álljuk körül ezen kóser orgiákat, némán, szomorúan, megverve, meggyalázva, megfosztva, megalázva, és képeletünk egy nagy, szomorú alomképpel foglalozzik!

Tépelődünk a nagy szomorú gondolattal, mi lesz majd, ha az ég elsőtétül s a föld meg-megremege a tomboló orkántól? Mi lesz majd, ha az országba komoly, veszes felhők nehezednek és szükség lesz kiállni a síkra, nem pedig sampanyerezni az ország kontórára? Mi lesz aztán? Vajjon aztán is csak a magyarok és zsidók, a hitvány renegetok csősélekével mennek-e majd hálai királyi és hazáért, s vajjon azon nemzetiségek, melyeket most semmibe sem vesznek, rugdálnak — odahaza maradhatnak-e majd? Vajjon nem fogják-e ismerni akkor sem a totót, románét és szerbet, mint a hogy nem ismerik szerencsében, áldomásos és orgiák között?

Lehet, hogy a népek örök-írfjú ostobaságában hisznek, de az bizonyos, hogy ezen örökös ostobaságba vetett bizalmuk túlságos nagy! Mindennek van határa, még a népek ostobaságának is! Könnyelműen provokálják az itéletet s gonoszul incselkednek Atével s a sorssal és dőllyükben még a teremőt Istent is gúnyolják, mint Nabukodonozor, ki orgián a jeruzsalemi templom szent edényeiből ivott bort. Mi ünnepelesen s érélyesen tiltakozunk ezen nemzetölti nemtelenség ellen s férfiasan protestálunk a három nem magyar nemzetiségnek saját hazájukban: »Magyarországban történő szemleli elnyomatása és eltiprása ellen!

HIREINK.

— Halaadó istentisztelet. Turóc-Szent-Márton hazafias közönsége ma délelőti 9 órakor, a róm. kath. templomban ad halát az égi Gondviselésnek, hogy hazáikat és nemzetüket ezer év viharain keresztül

megőrizte: itt fog esdő imát küldeni a Mindenhatóhoz, hogy hazánk- és nemzetünkre arasszon boldog jövődet. A sz. mise alatt az állami iskolák növendékei fognak énekelni Boldis Ignác igazgató vezetésére és orgonakísérete mellett. — 10 órakor az izraelita templomban lesz magyar szónoklat, a midőn a hitközségnek egy rabbijelölje fog próbaszónoklatot tartani. Este a város ki lesz világítva.

— Millenium az iskolákban. A helybeli állami iskolák nagyszabású ünnepe, melynek programja lapunk előző számában közölve volt, a kedvező időjárás mellett a legszebb rendben folyt le, nagyszámú közönség jelenlétében. — A zsidóvárfajai állami tanítóképző intézet ünnepi tárgyszerűzata ez volt: Délelőti: Halaadó istentisztelet 9 órakor. 1. Az ünnepegy megnyitása. Akantisz Rezelő igazgató-tanácos által. 2. Megnyitói karének Egner Adorffól. Előadta az ifjúsági énekkar. 3. Árpád. Nagy Imrétől. Szavaltá Fazekas József növendék. 4. Szózat. Előadta az ifjúsági énekkar. 5. Ünnepi beszéd. Tartotta Párvy Endre tanár. 6. Nemzeti ima. Előadta az ifjúsági énekkar. 7. Ezer év után. Pósa Lajostól. Szavaltá Bozó József növendék. 8. Élje őseink hazája. Előadta az ifjúsági énekkar. 9. Hunyady László nyitány. Előadta az ifjúsági zenekar. 10. Hymnus. Előadta az ifjúsági énekkar. Deután: Tornaverseny az intézeti tornaterén. Kezdeté ¼ órákor. Program: 1. A milleniumi tornaversenyben bemutatandó gyakorlatok. 2. Versenyek: a) Rüdigras. b) Versenyfutás. c) Mászoverseny. d) Kötélhúzás.

— A rutkai állami elemi iskola emléknépe délelőti ¼ órákor kezdődött a róm. kath. templomban tartott halaadó istentisztelettel, a honnan a közönség az iskola helyiségébe lért az ünneppel folytatása végett. — A rózsahegyi kath. főgymnasium a következő program szerint ünnepele a magyar haza ezeréves fennállásának emlékezetét: Reggel 9 órakor az összegyűlt főgym. ifjúság a plebaniá templomba vonult ünnepeles halaadó sz. misére és »Te Deum« r. Theod. de la Hache »Teréz mise«-jét énekelte a kegyesrendi növendékek epokó énekkara. Gradualera: »Ave Maria« Schönveit V.-tól. Énekelte a kegyesrendi növendékek epokó énekkara. Offertoriuma: »Nagy Asszonyunk hazánk reménye«. Énekelte Hangonyi Leo VIII. o. t. k. r. n. p. A halaadó sz. mise után ünnepeles felvonulás a főgymnasium disztermébe, a hol a műsor ez volt: 1. »Hymnus«. Énekelte az ifjúság. 2. Ünnepi beszéd. Tartotta Fojtárvay István, főgym. tanár. 3. Magyar Király induló. Huber Károlytól. Énekelte a főgym. férfikara. 4. »Alkalmi beszéd«. Tartotta Bartha György, VIII. o. t. k. r. n. p. 5. »Ki volt nagyobb?« Toth Kálmántól. Szavaltá Geiger Rezső, II. o. t. k. r. n. p. 6. »József főherceg induló« Dian J.-tól. Előadta az ifj. zenekar. 7. »Mohács« Kisfaludy Károlytól. Szavaltá Szent-Ivány József, VIII. o. t. k. r. n. p. 8. »Rakóczy Rodostós«, Várady Antal dr.-tól. Szavaltá Hangonyi Leo, VIII. o. t. k. r. n. p.; zongorán kísérte Naszády József, VIII. o. t. k. r. n. p. »Rakóczy induló«. Szent-Gály Gyulától. Énekelte zene-kisérlettel a főgym. vegyeskara. 10. »Árpád és költő«. (Részlet Vörösmarty Mihály Árpád ébredéséből.) Szavaltá Szőke Lőrincz, VIII. o. k. r. n. p. 11. »Szózat«. Énekelte az ifjúság.

— A fősorás eredménye »Turócgyűlésben. A mosóc-zsói járásban álltva volt: az I. korosztályból 231 védkötele, ebből besorozottot 76 újonc. 15 a tartalékba helyeztetett, 87 alkalmatlannak találtott, 53 nem jelentkezett; a II. korosztályban 144 védkötele közül besorozottot 26, a tartalékba osztott 6, alkalmatlannak találtott 84, nem jelentkezett 28; a III. korosztály 129 védkötele közül besorozottot 18, a tartalékba helyeztetett 9, alkalmatlannak találtott 87, nem jelentkezett 35. A turóc-szent-márton — baltincai járásban álltva volt: az I. korosztályból 263, mely számból besorozottot 75, a tartalékba helyeztetett 7, alkalmatlan lett 93, nem jelentkezett 88; a II. korosztályból 183, mely számból besorozottot 24, a tartalékba helyeztetett 5, alkalmatlan lett

mott lesz rá s később mindnyájan csodálkozva néznek az öregre, mikor kacagva ingerkedve kezd játszani kedvenc agarával. (Na! ez valami roszban tőri a fejed). Vacsoránl aztán minden apropos nélkül hozza föl és egész komoly meggyőződéssel magasztalja Kun Kocsárdot, Semsyét és Rökk Szilárdot, kövendő példaul allitva oda, minden magyar ember elé, ki hazáját igazán szereti. Hogy milyen képet vagot hozza a tisztelt társaság, el lehet képzelni. Csak Muki nem jött zavarba s rászólt az öregre:

— Mondok én neked valamit, Bódi bácsi! Mielőtt eszedbe jutna valami nagy bo... akarom mondani valami nagy hazafiságot elkövetni, irasd rám az egész vagyonodat. Höttig eltartlak belőle urasan.

Persze kacagnak mindnyájan, még az öreg ur is, csak Murahátné jön méregbe s olyasvalamit mormog a fogai közt, hogy:

— Semmi hajlandóságom nem érzek magamban, egy második félbolondot is kibőjtőlni.

Denique a husvét elmult; de az öreg hallani sem akart róla, hogy a társaságot szétengedje. Tetszetek neki az ő fűhár rabszolgái. S ha valamelyik komolyan emlegette a távozást, csak annyit mondott rá:

— A kinek nem tetszik a mi társaságunk, az elmehet. Ugye Káro? s fűtentyett egyet kedvenc agarának.

A huszárnak már másodsor kellett meghosszabbítani a betegségét, hogy maradhasson. Pedig egy nap

hűszors is elmondja, hogy: »Koloszszál fad!« (Nem mintha nem találná jól magát, a Judit társaságában, de mert az úgy snájdig, hogy ha unatkozik az ember. Jól multani minden paraszt civil is tud). Lovat is hozott magával, mit el akar gsefelní tőle a kamarás. S ha nines egytől dolgot, mindjárt alkuszunk rá.

— Azért a sargáért adok négyszáz bögöt.

— Nem adom annyit. Hanem ha ötszáz birkát kiszúrsz érte, birjad bevétel. Akkor is vesztet rajta, mert ez a sarga az én kezem alatt, egy év múlva ugy megéri a nyolcszáz forintot, mint ma egyet.

— Akkor ne is add el most.

S mindennap így végzik az alkut, hogy másnap újra kezdjék. Közbe szapulják Lajost is (egyedül Muki vette pártfogásába, ő is inkább csak azért, hogy a többi bosszantsa vele) s így valahogy csak eltelik az idő.

Az öreg meg csak hallgatta egy darabig, mikor aztán megunta hallgatni, akkor azzal felelt rá, hogy egy szép tavaszi napon fogatot küldött Lajosékért, a szomszéd faluba, a hol laktak és éppen akkor érkeztek haza, a nászútról. A parádés kocsisnak jól a szájába rágta, hogy:

— Tiszteltem a nagyságos urat és feleségétől együtt szivesen látom magammal. Jöjjenek azonnal.

A méltóságos Sövényes, az ő barones feleségével együtt, nem akartak hinni a szemüknek, mikor az ablakból meglátták a kastély előtt megállani a kis könynyű homokfutót.

(Vége követik.)

85, nem jelentkezett 69; a III. korosztályból 174, mely számból besorozott 21, a tartaléka helyezett 6, alkalmatlan lett 79, nem jelentkezett 68. E szerint besorozott összesen: 240 újonc és 48 beosztott a póttartaléka, vagy is alkalmasnak találtatott a besorozottaknak 25,9%. Mint ritka jelenséget említjük meg, hogy dr. Haas Jakab főorvos 40 éves sorozási jubileumát is megünneplelte a sorozó-bizottság. A főorvos úr 1856-ban működött először, mint a sorozó bizottság tagja. Szívvel kívánjuk neki, hogy még sok sorozásán részt vehessen.

Pánzláv plébános. Zaymus Romuald bicsicei plébánosról szól ismét az ének. — Élénken emléksznék meg arra az esküdszéki tárgyalásra, mely a magyarellenes kirohanásairól hirdette lett plébánost — dacára annak, hogy »Boján a zsolnai katolikus körben« címmel megírt közleményében is rászólgált az elítélésre — felmentette. Az esküdszék megszánta a megtört öreg embert, különösen, midőn megbánta a multat és biztató ígőretet tett a jövőre nézve; midőn ünnepléyes fogadalmat tett, hogy »ha fia akar lenni a magyar hazának. Amde ez a megtörtnek látszó, ez a magába szállott öreg ember, megszegte fogadalmát. Folyó évi február hóban történt, hogy a bánoval körjegyző, a ki egyúttal anyakönyvezető is, megkereste a bicsicei plébánost, hogy tőle anyakönyvi kivonatot kérjen egy ottani ember számára. Zaymus Romuald, a megtört hazafi, a körjegyző megkeresésére, zengzengő től nyelven ekként válaszolt: Tisztelet jegyző úr! Skada József számára, a ki Zsolnán tartózkodik, s akinek apja Bicsicében lakik, anyakönyvi kivonat nem szükséges. — Visszaustalom a magyar átiratok oktrovalásáig; a magyar nyelvnek helye van a magyarok közt. Az ön és felsőbb hatóságainak liberalizmusa szarnokszag. Mint alkotmányos polgár jogaim respektálását követeltem; mint tő — a törvény szerint — egyenlő jogokat követelek a magam számára. — Magyar átiratokat figyelembe nem veszek. — Bicsicén, 1896. február 27-én. — Tisztelettel Zaymus Romuald. Meglehet, hogy Zaymus Romuald nem sokára ismét a törvény elő fogják idézni, mert a körjegyző nem a saját passziójából kérte a kivonatot, hanem a hatóság utasítása folytán. A hang pedig, melyen levelét írta, ismét méltó a sajtóbiróság tárgyalásra.

Kérelm. Tisztelettel kérem a Magyar Turista-Egyesület Turóczi Osztályának tagjait, hogy tagsági díjakat az 1896-ik évre, — az esetleges hátralékkal együtt — hozzáim minél előbb besoroztatni kegyeskedjenek. Fehér János, pénztáros.

Idegen földön halt meg. Megyénkbeli számos családapa keresi idegen földön kenyerét, ezek közül sokan örökre hagyják oda családtagjaikat és tűzhelyeiket. Egy turócmezeji házalo gyzasos kimalutáló értesít ismét egyik levelezőnk. Liptómezej Alsó-Mattagász községben e hó 4-én Hricsek János dráskóci házalo egy patak palfőján akart átmenni, de az öreg ember elvezette az egyensúlyt és a patakba esett. A hátán vitt teherétől nem tudott szegény megszabadulni és mielőtt észrevették a szerencsétlen esést, Hricsek megszűnt élni. A gyilkosság esete egészen ki van zárva, mert semmi erőszaknak a nyomát nem tudta a hatóság kideríteni. A szerencsétlen emberrel megtaláltak utlevélét, melyből kitűnik, hogy 1829-ben született. Találtak továbbá nála 10 ft 50 krt, 20 drb olót, 30 drb kést, 50 drb fésűt és kertü magyakt.

A Magyar Turista-Egyesület folyó évi május hó 24-én, pünkösd vasárnapján, d. u. 4 órakor, Selmecbányán, a városzaha ülestermében tartja ez évi rendes közgyűlést. A tárgysorozat a Turisták Lapja április 26-iki számában olvasható.

Pályázat. A Magyar Turista-Egyesület Budapesti Osztálya pályázatot hirdet valamely középiskolai tanuló által az 1896. év nyarán tett hazai turistatúráknak, illetve kirándulásnak leírására. A legjobb mű három arannyal, a második két arannyal lesz jutalmazva. Pályázati határidő: 1896. november 1. A jellegével ellátott pályaművek a szerző nevét és lakcímét tartalmazó jelleg levéllel együtt a fent nevezett Osztály címére (Budapest, IV., Rózsa-tér 5. sz.) küldendő be.

Vasúti baleset. A m. kir. államasvutak újszalai állomásán a mult napokban egy kinos jelenet játszódott le. — Az esti vonat robogva érkezett be, midőn a vonaton utazó Gerlach Borbála, zstraszói lakosnő, kocsiosztályának ajtaját hirtelen felránta s a még gyorsan haladó vonaból leugrott s labat törté. A megejtett vizsgálat alkalmával megállapították, hogy a vasúti személyzetet mulasztás nem terhelt, mert a szerencsétlenül járt asszony saját vizsgatallansága s elhamarkodása folytán előbb ugrott ki a kocsiából, mint a vonat megállt.

Szineszet. Szalkay Lajos színtársulatja jelenleg Zsolnán tartja előadásait, s mint orcsúlunk, teljes mértékben megérdemli a pártolást.

A kiskedővönői pályára készülő leányok számlait értesitem, hogy a nagymélt. vallás és közközt. Miniszter Úr az igazgatásom alatt álló pozsonyi állami tanitónőképző tanfolyamot a folyó tanév vegevel — 1895. évi 10.370 sz. a. kelt magas rendeletre értelmében — beszünteti. Ennekövega ezen intézettel a folyó tanév végen től kiskedővönői pályára való kiképzés és képestésit senki sem nyerhet. Pozsonybán, 1895. évi április hónap 20-én. Wollmann Elna, a pozsonyi állami tanitónőképző intézet igazgatója.

Képes levelező lapok. Május 1-től a postán új ezredévi képes levelező lapokat bocsájtottak for-

galomba. A levelező-lapok képei történeti, kiállítás-beli stb. vonatkozásúak. A képes levelező-lapok ára 2 és 5 kr.

— Nem remélt szerencse. Rövid pár nap előtt még Heintze Károly, a magyar osztlársorsjáték felarustitőjának felhívása, hogy február 5-től 8-ig megtartott huszas alkalmával a 20.000 koronát nyert sorsjegy tulajdonosa a nyerevény felvétele végett jelentkezék, eredménytelen volt. Végre e hó 3-án a hódmező-vásárhelyi K. P. a fenti iródban bemutatva 29471. számú sorsjegyét és a 20.000 koronányi osinos összeget felvette. Nagy örömmel sietett a polgármesteri hivatalba, ahol a fővárosi szegényeknek 100 koronát és az árvalányok számára pedig, kik szerencsészmát igazgatósága közli velünk, hogy a huszas tartama alatt május 12—28-ig hivatalos napi-jegyzéket fog kibocsátani és azokat az összes budapesti és vidéki árusitókknak az érdekelték számára, betekintés végett megküldi. Miután a főhúzás 17 napig tart, ezen berendezés által alkalma lesz a közönségnek nyertes sorsjegyét az elarustitőnál egy még a szerencse-kerékben levő számról kicserélhetni és ily módon részeseülhet még azon nagy esélyeknek, melyeket a milleniumi kiállítás milliós sorsjátéka nyújt.

Irodalom.

A Szalay-Baróti-féle »Magyar Nemzet történetének új most, a milleniumi ünnepekkel való közeledik napján megjelent a 37-ik füzeté a Lampel R. féle Wodianer F. és fiai cs. és kir. udv. könyvkereskedése könyvkiadó-hivatalában Budapestben. E füzetben tovább tart átdolgozó szerzőnek az élénk füzetben élénk tart visszajárlantása az Anjou kori magyar köz és belviszonyokra, markans vonásokban szemlét tartván az ország akkori pénz és adóügyei, a királyi jövedelmek stibk fölött. S mind ezeket meg fokozdottabk mértékben teszik élvezetessé azon gyakori párhuzamok, reflectiók, melyeket a középkor ama viszonyaihoz s a maiakhoz köt. Aztán a vidék fő- és köznevezésének elterjedt, műveltség, foglalkozását ismerteti vagy érdekesen, meg nem feledkezvén a viselőiről, étkészéről, a nők állásáról s a papság társadalmi életmódjáról. Innen a városi életre tér át, s a középkor városainak küljellegével megismerkedve, valdi évezettel olvassuk a céhrendszer jellemző intézményeiről, az akkori iparról s a kereskedelemről. A középkor városi életének egy mozzanata sincsen, melyet ismertetve ne találunk. Ezek végzetével kezdett veszi az udvari viszonyok és az udvartartás rendkívül érdekfeszítő leírása, melyben azonban csak a jövő füzetben fogunk gyönyörködtetni igazán. A 37-ik füzet képei következők: A zolyóti vár, magyar úri visélet a XVI. század első felében, magyar főurak a XVI. század elején.

Nyíltér.

(Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.)

Foulard-selyem 60 krtól 3 ft 35 krtól méterenként — japáni, chinái, s. a. t. a legújabb mintázzalt és színekben, ú. m. fekete, fehér és színes, **Henneberg selyem 35 krtól 14 ft 65 krtól** méterenként sima, csikos, kockázott mintázott, damasztolt s. a. t. (mintegy 240 különböző mőiségben és 2000 szín és mintázattal s. a. t.) a megrendelt áru postabérb és vámtmentesen a házhoz szállítva mintaképp postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. k. udvarszállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

2005. tk. sz. 1896.

Hirdetmény.

Zníóvárjalja község telekkönyve birtokszabályozás kezdetében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t.-cikkkel a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás, a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatban foganatosították.

E célból az átalakítási előmunkálat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1896. évi június hó 15-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1) az összes érdekelttek, hogy a hitelesítési tárgyalásra személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyvi végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöhísemző harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2) mindazok, a kik telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívannak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3) mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az

1886: XXIX. t.-cikk 15—18. és az 1889: XXXVIII. t.-cikk 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az úton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek;

és 4) azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó za ogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlan tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezzék illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

Kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.
Turóc Szt.-Mártonban, 1896. április hó 20-án.

Fekete,
kir. táblai bíró.

200. lik. sz. 1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kórmóc sz. kir. és főbányavárosnak Rusznak János és társai elleni végrehajtási ügyében Felső-Stubnyán fekvő: a felső-stubnyai 141. sz. tjbven A I 1—26. sor-sz. a felvett Rusznak Antal suster nevéből ingatlanra és 85. 6. sz. házra 1317 forintban ezenell megállapított kiállítási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi május hó 27-ik napján d. e. 10 órakor Felső-Stubnya községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen el fog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok kiállítási árának 10%-át készpénzben vagy óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánápténekné a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átzoigaltatni.

Kir. Járásbiróság mint tkvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1896. március hó 2-án.

Medzilhadszky,
kir. aljbíró.

Gyönyörű minták magánvevőknek ingyen és bérmentve.

Bőrtartalmu **mintakönyvek**, amilyenek eddig még nem léteztek, **szabók részére** bérmentveletlenül.

Öltönyöknek való kelmék

Peruvia és dosking a magas kros részére, szabályszerű kelmék cs. és kir. tisztviselő-egyenruhákra, ugyszintén hádasítányok; túlötök és tornaköznök, valamint lívrék részére: Teke- és játékasítalokra való posztók, kocsitáhtukok.

Legnagyobb raktár stájeri, karinthai, tirolli stb. looban, férfi- és női használatra, eredeti gyári árak mellett, oly nagy választékban, a milyent huszszoros verseny sem nyújthat.

Legnagyobb választék csakis finom, tartós női posztóból, a legdivatosabb színekben. Mosó-szövet, úti-plaidok 4—14 ftj,

ugy- **szabók-kellek** (uj-béles, gomb, tű, színtén cérna stb.

Valódi, tartós, tiszta gyapot posztó arukat, és nem holmi olcsó rongyot, mely alig a szabó munkáját érdemli, ajánl jutányos áron

STIKAROFSKY J.,
BRÜNNBEN (az osztrák postálopár központja).

Legnagyobb gyári posztó raktár 1/2 millió forint értékben.

Szétkildés csak utánvét mellett.

Figyelemztetés! Minthogy ügyünk és házálók a Stikarofsky cégnevezésű minőségű árukat szoktak árusítani, félreértések kikerülése végett figyelemzetem a közönséget, hogy ilyen egyéneknek semmi feltétel alatt nem adom el áruimat.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziser ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedőzöléséként alkalmazatik szővényél, oszámán, tagzsgatásnál és meghűléséknél és az orvosok által bedőzölőkre is mindig gyakrabban rendelők. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyárhoz Horgony-Liniment elnevezés alatt nem költés szer, hanem igaz népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenként árban majdnem minden gyógyszerésznél készeletben van; kórárt: Türk József gyógyszerésznél Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbértékű utaztat vagy forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget »Horgony«** védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. de lársra, más. és kir. utzári szállító, Kúdelház (Thuringia).

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz. által a legutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek (2° egész 12 lóerőig, továbbá járácso-cseplőgépek, tisztító-resták, komolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénnyújtók.)

„COLUMBIA” legjobbj sorvetőgépek, szeszkavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlőmalmok.

Egytetemes acél-ékek és minden egyéb gazdasági gépek. **2 és 3 vasú ékek**

Részletes árjegyzékek kérésre ingyen és bérmentve küldetnek.

165. sz. 1896.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a znióváraljai kir. járásbírósg 1896. évi 622. számú végzése következtében Dr. Strauss Mózes t.-szt.-mártoni ügyvéd által képviselt Grossmann Adolf t.-szt.-mártoni lakos javára Kemény Józsefné szül. Trostler Johanna ellen 250 ft 50 kr. és jár. erejéig fogana-tosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 82 ft 20 kr-ra becsült 25 liter szesz, 130 liter fehér bor, 15 db kisebb-nagyobb vasbroncos bordó, úgy-mint a felülfoglalt és 230 ft-ra becsült szobabutor és tájékpipák, mely tárgyak a znióváraljai közal-puradalom részére 389—896. sz. végzése folytán eredetileg összeirattak, nyilvános árverésen eladnák.

Mely árverésnek a znióavajjai kir. járásbíró-ság 644—1896. sz. végzése folytán 250 ft 23 kr. tökékövetelés ennek 1896. évi január hó 1-ső nap-jától járó 6% kamatai és eddig összesen 48 ft 92 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Mos-kócon leendő eszközésére 1896-ik évi május hó 20-ik napjának délutáni 2 óraja határidőül ki-tűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegy-zéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is ei fognak adni.

Kelt Znióváraljan, 1896. évi május hó 4. én.

Szibner,

kir. jbrósági végrehajtó.

Magyar osztály sorsjáték

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona

Huzás naponta

1896 Majus 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdj	600 000	600 000
1	400 000	400 000
1	300 000	300 000
1	200 000	200 000
1	100 000	100 000
2	40 000	80 000
2	20 000	40 000
5	10 000	50 000
10	8 000	80 000
34	6 000	204 000
100	2 000	200 000
200	1 000	200 000
2 650	200	530 000
22 000	150	3 300 000
25 007	nyeremények és jutalom	6 284 000

III. osztályú véteiorsjegyek árai:

1/1	1/2	1/10	1/20
60.—	30.—	6.—	3.— forint

Ezen eredeti sorsjegy árakon kívül ajánlott levél portója és nyeremény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvéttel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny cím: Lottoheintze Budapest.

III. Jallnat rakodón.

7 12—19 cm. középméretűg	131 m ³ 3 ft — kr.
8 20—28 „	364 „ 4 „ „
9 28 „	364 „ 5 „ 30 „

Itt megjegyzetiek, hogy a rakodókbeli száfa-készletekbeli kétszáz (200) ftot meg-nem haladó részletek, a fenti köbméterenkent egységként mellett, a vitatásos kizár-ásig termeli fűrészkészlet eladásán színtan engedély meg fog kisereteni, a fűrészkész-let kifizetési áruai a fennálló erdőtermény-árakból XII. tétel alatt az egyes mértékű fel-sorolt egységátrak vételének alapp.

Az el nem adott, valamint a később folytatódó termelői fűrészkész-let értékesíté-sére nézve hónapokonkét és pedig június havától kezdve, minden hó első hófélyén fognak árverést tartatni.

Venni szándékozók felhivatnak miszerint megfelelő bánápmézzel ellátott zárt írásbeli ajánlatokat az árverés napjig ezen erdőhivatalnál nyújtsák be.

A közelebbi feltételek ezen erdőhivatalnál a hivatalos órák alatt bármikor meg-tekinthetőek.

Uloajánlatokat el nem fogadlnak és semmi szín alatt sem fognak tekintete vétetni.

M. kir. erdőhivatal.
Zarnarócban, 1896. évi április hó 5-én.

Feladási hirdetés.

A földmiv. m. kir. Miniszter úr Ó Nagyméltóságának f. évi április hó 29-én kelt 24.094 sz. magas rendeltetésű epeszt ezennel közhírré tetteik, hogy az alábbi rakodo-kiadási árak mellett feloldoztatlan tehát száfa alakban f. évi május hó 28-ig közelebbi 10 órákor az alulírt m. kir. erdőhivatal irodájában tartandó nyilvános árverésen a leg-többet ígérőnek azon kikötéssel fog eladotni, hogy válogatás ki van zárva, a fa egre-másra úgramint az felmagyazva van kifogás nélkül átveendő.

Az egyes rakodókon lévő fa megközelítőleg a következő és alábbi méknténi kiki-áltási árak mellett fog eladotni.

I. Zarnaróci fűrészkészlet:	II. Gelelnéki rakodón.
1) 12—19 cm. középméretűg 1494 m ³ 3 ft 20 kr.	1) 12—19 cm. középméretűg 487 m ³ 2 ft 80 kr.
2) 20—28 „ 4686 „ 3 „ 30 „	2) 20—28 „ 487 „ 3 „ 30 „
3) 28 „ 6408 „ 5 „ 60 „	3) 28 „ 487 „ 5 „ 60 „
4) 12—19 cm. középméretűg 487 m ³ 2 ft 80 kr.	4) 12—19 cm. középméretűg 487 m ³ 2 ft 80 kr.
5) 28 „ 6408 „ 5 „ 60 „	5) 28 „ 487 „ 3 „ 30 „
6) 28 „ 377 „ 5 „ 30 „	6) 28 „ 377 „ 5 „ 30 „

1896. 1644. sz.

Különlösleg pótlóakk. ballak. konyhatárgak ellát.

"Zacherlin"

mozlok a házi állatok parafái sít. stb. ellen.

csodálatraméltóan hat! Felülmulhatatlan szer mindenféle káros rovar biztos és gyors kiirtására, miért is a vevők milliói dicsérik és keresik. Ismertető jelci: 1. a lepecsételt palack, 2. a »Zacherl« név.

<p>Turóc-Szt.-Márton: Graber Miksa és Fia Schwarz Kálmán Soltész L. Liptó-Szt.-Miklós: Bodický D. M</p>	<p>Liptó-Szt.-Miklós: Palka Péter Schwarcz G. Trnovsky József Perl János Fia</p>	<p>Ruttká: Szucsányi Tot-Prona:</p>	<p>Gál Emil Schulz Armin Borda János Skalák Gusztáv</p>
---	---	---	---

Turóc-szt.-mártoni Magyar Nyomda — Moskóczi Ferencné